Council of the European Union

Brussels, 10 November 2026
(OR. en, cs)

15619/26

Interinstitutional File:
2026/0165 (COD)

ENFOPOL 430	**HYBRID 139**
CRIMORG 231	**CT 137**
SIRIS 31	**CSC 728**
COPEN 427	**CODEC 2110**
IXIM 259	**IA 294**
MIGR 351	**JAI 1411**
SCHENGEN 38	**PARLNAT 209**
FRONT 239	**INST 420**
CADREFIN 453	
PARLNAT	

COVER NOTE

From:	Chamber of Deputies of the Parliament of the Czech Republic
date of receipt:	8 November 2026
To:	The President of the Council of the European Union
Subject:	Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the European Union Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol), amending Regulation (EU) 2018/1726 and Regulation (EU) 2024/982, and repealing Regulation (EU) 2016/794 - [11158/26, ADDs 1-5 - COM(2026) 580] - Opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality

Delegations will find enclosed the opinion[1] of the Chamber of Deputies of the Parliament of the Czech Republic on the above, followed by a courtesy English translation.

[1] The translation(s) of the opinion may be available on the Interparliamentary EU Information Exchange website (IPEX) at the following address: https://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/search/document

POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

2026
10. volební období

118.
USNESENÍ

Výboru pro evropské záležitosti
z 15. schůze ze dne 5. listopadu 2026

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), o změně nařízení (EU) 2018/1726 a nařízení (EU) 2024/982 a zrušení nařízení (EU) 2016/794 /kód Rady 11158/26, KOM(2026) 580 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí informace náměstka ministra vnitra Zdeňka Macha, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslankyně Jany Murové a po rozpravě

1. **b e r e n a v ě d o m í** návrh nařízení;

2. **v y j a d ř u j e s o u h l a s** se stanoviskem vlády ČR vyjádřeným v rámcové pozici vlády k tomuto dokumentu datované dnem 4. srpna 2026 a **u k l á d á v l á d ě**, aby jej informovala o průběhu dalšího projednávání návrhu nařízení v Radě;

3. po důkladném posouzení návrhu nařízení včetně jeho odůvodnění, obsahu a dopadů **d o s p ě l k z á v ě r u**, že čl. 9 odst. 2 návrhu nařízení, který ukládá členským státům zajistit Europolu přímý a okamžitý přístup k informacím uvedeným v čl. 6 odst. 2 směrnice (EU) 2024/1260, a čl. 72 odst. 2 písm. j) návrhu nařízení, který umožňuje zřizovat operativní, technické nebo administrativní funkce, kapacity či zařízení Europolu v jiných členských státech než v hostitelském členském státě bez zakotvení podmínky souhlasu dotčeného členského státu, **p o r u š u j í p r i n c i p s u b s i d i a r i t y** zakotvený v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU), protože návrh nařízení v rozporu s čl. 5 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality připojeného ke Smlouvám EU dostatečně neodůvodňuje, že sledovaných cílů nemohou dostatečně dosáhnout členské státy a že jich lze lépe dosáhnout na úrovni Unie;

4. proto k návrhu nařízení ve vztahu k čl. 9 odst. 2 a čl. 72 odst. 2 písm. j) v souladu s čl. 6 Protokolu č. 2 **p ř i j í m á o d ů v o d n ě n é s t a n o v i s k o**, které opírá zejména o následující argumenty:

a. Obecnost odůvodnění subsidiarity: Podle čl. 5 Protokolu č. 2 musí návrh obsahovat podrobné odůvodnění, které umožní posoudit dodržení zásady subsidiarity a které se opírá o kvalitativní a, kdykoli je to možné, kvantitativní ukazatele. Důvodová zpráva (oddíl 2) však subsidiaritu odůvodňuje pouze obecně, přeshraniční povahou závažné a organizované trestné činnosti a výhodami soustředění analytických a technologických kapacit na úrovni Unie. Ve vztahu k čl. 9 odst. 2 ani k čl. 72 odst. 2 písm. j) návrhu nařízení neobsahuje žádné konkrétní odůvodnění.

b. Nedostatečné prokázání nezbytnosti přímého přístupu Europolu do vnitrostátních evidencí: Komise nedoložila nezbytnost přímého a okamžitého přístupu Europolu k informacím uvedeným v čl. 6 odst. 2 směrnice (EU) 2024/1260 ani jeho přidanou hodnotu oproti stávajícím mechanismům spolupráce, zejména oproti výměně informací mezi vnitrostátními úřady pro vyhledávání majetku podle čl. 9 a 10 této směrnice. Tyto úřady mají na rozdíl od Europolu, který plní podpůrnou úlohu a nevyužívá donucovací opatření (čl. 6 odst. 3 návrhu nařízení), znalost vnitrostátního právního a operativního kontextu nezbytnou pro posouzení oprávněnosti přístupu ke konkrétním údajům a souvisejících rizik pro probíhající vyšetřování. Dotčené evidence přitom obsahují i údaje, které nejsou veřejně přístupné a k nimž je přístup podle vnitrostátního práva omezen, v České republice například údaje vedené v registru obyvatel a v informačním systému evidence obyvatel, v evidenci skutečných majitelů či v centrální evidenci účtů.

c. Neobjasnění procesních záruk podle vnitrostátního práva: Návrh nařízení stanoví, že přístup Europolu k informacím musí být v souladu s čl. 6 odst. 5 a 6 směrnice (EU) 2024/1260, přičemž podle odst. 6 nemají být dotčeny procesní záruky podle vnitrostátního práva, včetně požadavku předchozího soudního povolení. Neobjasňuje však, jak mají být tyto záruky při přímém a okamžitém přístupu Europolu prakticky zajištěny, zejména jak má být případné soudní povolení získáno před zpřístupněním informací Europolu a jakým způsobem mají členské státy kontrolovat dodržování vnitrostátních podmínek a omezení přístupu. Tyto záruky uplatňují vnitrostátní orgány, a sledovaných cílů lze proto dostatečně dosáhnout jejich prostřednictvím.

d. Zřizování zařízení Europolu na území členského státu bez jeho souhlasu: O zřízení operativních, technických nebo administrativních funkcí, kapacit či zařízení Europolu v jiných členských státech než v hostitelském členském státě rozhoduje podle návrhu správní rada na návrh výkonného ředitele, po předchozím souhlasu Komise a většinou svých členů s hlasovacím právem (čl. 72 odst. 2 písm. j) ve spojení s čl. 74 odst. 1 návrhu nařízení), takže dotčený členský stát může být přehlasován. Návrh nařízení přitom neodůvodňuje, proč o zřízení těchto funkcí, kapacit či zařízení nemá rozhodovat dotčený členský stát, ačkoli jejich umístění a provoz přímo souvisejí s výkonem veřejné moci na jeho území a s odpovědností členských států za národní bezpečnost, udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti (čl. 4 odst. 2 SEU a čl. 72 Smlouvy o fungování Evropské unie).

Výbor přitom nezpochybňuje přidanou hodnotu Europolu jako informační a analytické platformy pro přeshraniční policejní spolupráci a podporuje posilování jeho podpůrné úlohy v rozsahu, v němž respektuje odpovědnost členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti;

5. **v y j a d ř u j e v ý h r a d y** k vymezení podpůrných úkolů Europolu podle čl. 6 odst. 2 písm. a), b), f) návrhu nařízení, neboť není dostatečně odůvodněna jejich přidaná hodnota oproti stávajícím kapacitám a formám spolupráce. Širší zapojení Europolu do dalších oblastí činnosti Unie současně vyvolává otázky ohledně zachování jeho hlavní úlohy při podpoře příslušných orgánů členských států v boji proti trestné činnosti a ohledně záruk při využívání informací, které mu členské státy poskytují;

6. **v y j a d ř u j e v ý h r a d y** k úpravě zpracování osobních údajů, které nespadají do kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II návrhu nařízení (čl. 32 odst. 6 až 10 návrhu nařízení). Návrh opouští zásadu, podle níž bylo zpracování takových údajů výjimkou, a připouští je obecněji, je-li relevantní a nezbytné pro účely zpracování. Návrh přitom nestanoví nejdelší dobu uchovávání těchto údajů a jejich výmaz váže pouze na splnění účelu zpracování. Úprava se tak může po delší období dotknout i osob bez jakékoli vazby na trestnou činnost a vyvolává pochybnosti o souladu se zásadami minimalizace údajů a omezení uložení a s požadavkem přiměřenosti zásahu do práva na ochranu osobních údajů (čl. 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv EU), na což upozornil i evropský inspektor ochrany údajů ve stanovisku 18/2026;

7. **ž á d á v l á d u**, aby při projednávání návrhu nařízení v Radě prosazovala:

   a. omezení přímého přístupu Europolu podle čl. 9 odst. 2 návrhu nařízení na veřejně přístupné údaje;

   b. podmínění zřizování funkcí, kapacit nebo zařízení Europolu na území členského státu předchozím souhlasem tohoto členského státu (čl. 72 odst. 2 písm. j) návrhu nařízení);

   c. zpřesnění a odůvodnění podpůrných úkolů Europolu podle čl. 6 odst. 2 návrhu nařízení, zejména:

      – u písm. a) a b) objasnění přidané hodnoty nově výslovně uvedené operativní podpory při významných mezinárodních událostech a strukturám a misím Unie pro řešení krizí ve srovnání s možnostmi, které již existují podle stávající právní úpravy,

      – u písm. f) objasnění přidané hodnoty změny dosavadního úkolu Europolu z podpory na přispívání k provádění schengenského hodnoticího a monitorovacího mechanismu, včetně nově výslovně uvedené účasti na hodnotících misích a dalších návštěvách na místě, a zajištění, aby tato činnost nezasahovala do pravomocí členských států,

   d. doplnění účinných záruk při zpracování osobních údajů, které nespadají do kategorií subjektů údajů uvedených v příloze II návrhu nařízení, zejména stanovení nejdelší doby jejich uchovávání;

8. **p o v ě ř u j e** předsedu výboru, aby v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR postoupil toto usnesení prostřednictvím předsedy Poslanecké sněmovny

vládě ČR, předsedovi Senátu, předsedkyni Evropského parlamentu, předsedovi Rady a předsedkyni Evropské komise.

Adriana CHOCHELOVÁ v. r.
ověřovatelka

Jana MUROVÁ v. r.
zpravodajka

Petr SOKOL v. r.
předseda

Příloha k usnesení č. 118

Nové nařízení o Europolu

- Informační podklad k návrhu nařízení o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), o změně nařízení (EU) 2018/1726 a nařízení (EU) 2024/982 a zrušení nařízení (EU) 2016/794

NÁVRH NAŘÍZENÍ

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), o změně nařízení (EU) 2018/1726 a nařízení (EU) 2024/982 a zrušení nařízení (EU) 2016/794
COM(2026) 580 final, kód Rady 11158/26
Interinstitucionální spis 2026/0165/COD

- **Právní základ:**

  Článek 87 odst. 2 písm. a článek 88 Smlouvy o fungování Evropské unie.

- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**

  26. 6. 2026 (česká verze 11. 9. 2026)

- **Datum projednání ve VEZ:**

  3. 9. 2026 (1. kolo)

- **Procedura:**

  Řádný legislativní postup.

- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**

  Datované dnem 4. srpna 2026, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 13. srpna 2026 prostřednictvím systému ISAP.

- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**

  Návrh nařízení je v rozporu s principem subsidiarity.

- **Odůvodnění a předmět:**

Dne 24. června 2026 Komise předložila **návrh nařízení o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), o změně nařízení (EU) 2018/1726 a nařízení (EU) 2024/982 a zrušení nařízení (EU) 2016/794**, (dále též „návrh" nebo „návrh nařízení"), který má nahradit stávající nařízení (EU) 2016/794 o Europolu novou úpravou podstatně rozšiřující mandát Europolu a posilující jeho operativní úlohu při podpoře členských států v boji proti závažné a organizované trestné činnosti a terorismu. Návrh reaguje na vývoj trestné činnosti rozšířením okruhu forem trestné činnosti, na které se činnost Europolu vztahuje, a **směřuje k posílení mandátu Europolu a jeho podpory členským státům,** zejména prostřednictvím rozšíření možností strategické a operativní podpory, rychlejší a automatizované výměny informací, rozvoje analytických a technologických kapacit, zřízení podpůrných úřadů Europolu v členských státech a užší spolupráce s dalšími unijními orgány, zejména Eurojustem. Návrh dále upravuje spolupráci Europolu se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi a mění jeho institucionální uspořádání, přičemž počítá také s posílením finančních a personálních kapacit.

Komise návrh nařízení odůvodňuje **změnou bezpečnostního prostředí Evropské unie.** Podle Komise mají závažná a organizovaná trestná činnost a terorismus stále více přeshraniční, technologicky pokročilou a vzájemně propojenou povahu. Poukazuje zejména na využívání digitálních infrastruktur, nelegálních finančních toků, logistických sítí a online služeb kriminálními sítěmi a na rostoucí význam technologií, jako jsou šifrovaná komunikace, automatizační nástroje a kryptoměny. Podle Komise se současně stírají hranice mezi kybernetickou, finanční a další závažnou a organizovanou trestnou činností a rostoucí význam získávají také hybridní hrozby.

Komise dále uvádí, že stávající nařízení již podle jejího názoru **neposkytuje dostatečný právní rámec pro rostoucí odpovědnost Europolu a složitost jeho činností**, včetně jeho rozšířené úlohy při zpracování údajů. Navrhované nahrazení současného právního rámce má podle Komise vytvořit modernizovaný a strukturovanější rámec, který jasněji vymezí odpovědnost Europolu a posílí právní jistotu, předvídatelnost a odpovědnost při současném zachování operativní flexibility potřebné k reakci na vyvíjející se hrozby. **Návrh je součástí širšího balíčku, který pokrývá celý řetězec od prevence a odhalování kriminality až po vyšetřování a justiční spolupráci**. Balíček dále tvoří návrh nařízení o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust), návrh směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech a evropském příkazu k distanční účasti a návrh, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1725 o ochraně osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

Poznámka PI:

Europol je Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva. Jeho hlavním úkolem je podporovat členské státy při předcházení závažné a organizované trestné činnosti, terorismu a dalším formám trestné činnosti v působnosti Europolu a při boji proti nim. Europol za tímto účelem usnadňuje výměnu informací, poskytuje analytickou a odbornou podporu a podporuje operativní spolupráci mezi příslušnými orgány členských států. Spolupracuje rovněž s orgány a agenturami Unie, třetími zeměmi, mezinárodními organizacemi a dalšími partnery.

Europol vznikl v roce 1994 jako Protidrogová jednotka Europolu (*Europol Drugs Unit*). Plně funkční se stal 1. července 1999 po ratifikaci Úmluvy o Europolu z roku 1995 a agenturou Unie je od 1. ledna 2010. Současný právní rámec tvoří nařízení (EU) 2016/794, podstatně novelizované nařízením (EU) 2022/991. V rámci Europolu byla postupně zřízena specializovaná centra: Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě (2013), Evropské centrum pro boj proti terorismu a Evropské centrum pro boj proti převaděčství migrantů (obě 2016) a Evropské centrum pro boj proti finanční a

hospodářské trestné činnosti (2020). Europol se sídlem v Haagu má v současnosti více než 1 700 pracovníků z 57 zemí a přes 300 styčných důstojníků. Jeho rozpočet na rok 2025 činil 223,8 mil. EUR a prostřednictvím aplikace SIENA je s ním propojeno více než 3 500 příslušných orgánů. Mezi nejvýznamnější operace s podporou Europolu patří průnik do šifrované komunikační sítě EncroChat (2020). Europol v jeho rámci analyzoval více než 115 milionů zpráv a do června 2023 vedl zásah k zatčení 6 558 osob a k zajištění či zmrazení téměř 900 mil. EUR. Dále lze uvést zásah proti síti Sky ECC (2021), vyřazení botnetu Emotet (2021) a operaci Endgame (2024), označovanou za dosud největší operaci proti botnetům. Česká policie se podílela například na operaci Archimedes (2014), kterou Europol koordinoval ve 34 státech. V roce 2023 se podílela také na rozbití buňky mezinárodní skupiny, která páchala podvody v kamionové dopravě se škodou přesahující 15 mil. EUR.

- **Obsah a dopad:**

Návrh nařízení přináší změny v několika hlavních oblastech fungování Europolu. Následující text se zaměřuje na působnost Europolu, strategickou a operativní podporu, správu a výměnu informací, technologie a inovace, unijní a mezinárodní spolupráci a institucionální, finanční a personální posílení Europolu.

Působnost a úkoly Europolu

Návrh nově systematizuje úkoly Europolu do osmi hlavních funkčních oblastí a samostatně vymezuje podpůrné úkoly (čl. 6). **Hlavní úkoly** zahrnují práci s informacemi o trestné činnosti vč. zpravodajských informací, poskytuje operativní podporu, strategickou a tematickou podporu prostřednictvím analýz a analytických výstupů, spolupracuje s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, provádí výzkumné a inovační činnosti, úkoly v oblasti správy informací a informačních a komunikačních technologií a poskytuje finanční podporu na operativní činnosti (čl. 6 odst. 1). Mezi **podpůrné úkoly** patří podpora členských států při významných mezinárodních událostech, podpora unijních krizových struktur a misí, administrativní, finanční a technická podpora operačních projektů financovaných Unií a evropských sítí pro prosazování práva, činnost ústředního orgánu pro boj proti padělání eura, bezpečnostní posuzování některých zahraničních investic do Unie a strukturovaná spolupráce s unijními subjekty v oblasti boje proti podvodům (čl. 6 odst. 2). Návrh rovněž výslovně stanoví, že **Europol může na žádost vnitrostátních orgánů podporovat provádění vyšetřovacích opatření**, nesmí je však sám vykonávat (čl. 6 odst. 3).

Poznámka PI:

Hlavní úkoly Europolu již z velké části vyplývají z čl. 4 současného nařízení (EU) 2016/794, návrh je však nově systematizuje a v některých oblastech dále rozvíjí. Významnější změnou v **hlavních úkolech je ucelená úprava rozvoje pokročilých technologických schopností**, která propojuje určování společných potřeb členských států s výzkumem, vývojem, testováním a zaváděním technologických řešení využitelných při prosazování práva. Výzkum a inovace přitom patří mezi úkoly Europolu již podle současné úpravy, návrh však nově podrobněji vymezuje rozvoj, provozování, hostování a poskytování těchto schopností, včetně společných řešení na žádost členských států (čl. 6 odst. 1 písm. f) a čl. 57 až 63 návrhu; čl. 4 odst. 4a současného nařízení). Finanční podpora operativních činností není novým úkolem, návrh však nově stanoví její cílenou podobu, podmínky poskytování a pravidla pro její správu a kontrolu (čl. 10 návrhu).

V oblasti **podpůrných úkolů** návrh **doplňuje operativní podporu** členských států při významných mezinárodních událostech a strukturám a misím Unie pro řešení krizí (čl. 6 odst. 2 písm. a) a b)). **Bezpečnostní posuzování některých zahraničních investic do Unie** (čl. 6 odst. 2 písm. e)) **není novým úkolem: zavedlo je již nařízení (EU) 2022/991 a návrh jej přebírá a zařazuje mezi podpůrné úkoly. V oblasti schengenského hodnotícího a monitorovacího mechanismu** (čl. 6 odst. 2 písm. f)) **návrh rozšiřuje dosavadní**

úkol Europolu z podpory na přispívání k jeho provádění, včetně výslovného zakotvení účasti na schengenských hodnoticích misích a dalších návštěvách na místě. V **oblasti ochrany finančních zájmů Unie** návrh navazuje na již existující úkol Europolu (čl. 4 odst. 1 písm. j)) a **nově tuto spolupráci výslovně vymezuje jako samostatný úkol zaměřený na boj proti podvodům**, zdůrazňuje její strukturovanou a pravidelnou podobu a možnost uzavírat dvoustranná či mnohostranná pracovní ujednání. Výčet spolupracujících subjektů současně doplňuje o agenturu AMLA a Celní úřad EU (čl. 6 odst. 2 písm. g). Pravidelnou spolupráci a uzavírání pracovních ujednání přitom již umožňuje čl. 23 současného nařízení.

Nově se rozšiřuje a upřesňuje vymezení trestné činnosti spadající do působnosti Europolu (čl. 5 a příloha č. 1). Návrh **doplňuje seznam forem trestných činů** spadajících do působnosti Europolu. U počítačové trestné činnosti se výslovně uvádějí také **kybernetické útoky**. Europol tak má zejména prostřednictvím svého Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě účinněji podporovat členské státy. Do seznamu se dále zcela nově zařazuje **genderově podmíněné násilí,** což podle Komise odráží rostoucí přeshraniční a technologicky podmíněnou povahu této trestné činnosti, **a Europol tak má být příslušný pro 32 kategorií trestné činnosti. Související trestné činy** spadající do působnosti Europolu jsou nově vymezeny obecněji podle jejich souvislosti s kategoriemi trestné činnosti spadajícími do působnosti Europolu. **Výslovně jsou zahrnuty trestné činy směřující k přípravě, podpoře či utajení této trestné činnosti, trestné činy spáchané v souvislosti s ní a případy s hybridním rozměrem (čl. 5 odst. 2)**.

Poznámka PI:

Europol je v současnosti příslušný pro 31 kategorií trestné činnosti uvedených v příloze I nařízení (EU) 2016/794 a dále pro související trestné činy, jejichž účelem je obstarání prostředků k páchání trestných činů spadajících do jeho působnosti, usnadnění nebo spáchání těchto trestných činů anebo zajištění beztrestnosti jejich pachatelů (čl. 3 odst. 1 a 2). Stávající kategorie trestné činnosti zůstávají zachovány a zahrnují např. terorismus, organizovanou trestnou činnost, obchod s drogami a lidmi, převaděčství migrantů, korupci, počítačovou trestnou činnost nebo pohlavní zneužívání a pohlavní vykořisťování, včetně dětské pornografie a navazování kontaktu s dětmi k sexuálním účelům.

Strategická a operativní podpora

Návrh nařízení **systematizuje strategickou analytickou podporu Europolu**, která spočívá zejména ve zpracování strategických analýz, hodnocení hrozeb, zpráv o trendech a situačních přehledů o závažné trestné činnosti a terorismu (čl. 7 odst. 1). Tyto výstupy mají sloužit jako společný analytický základ pro plánování a provádění operativních činností a nově pro **vytvoření Rámce pro strategický výhled a rozvoj společných kapacit** (čl. 7 odst. 7 a čl. 57). **Návrh ukládá členským státům povinnost poskytovat Europolu veškeré nezbytné informace pro vypracování těchto analytických výstupů a stanoví důvody, pro které mohou jejich poskytnutí odmítnout (čl. 7 odst. 3)**.

Poznámka PI:

Nařízení (EU) 2016/794 již počítá se zpracováváním strategických analýz a hodnocením hrozeb a **stanoví, že národní jednotka Europolu poskytuje Europolu informace nezbytné pro plnění jeho cílů, včetně informací týkajících se prioritních forem trestné činnosti, jako jsou převaděčství migrantů a obchodování s lidmi** (čl. 4 odst. 3 a čl. 7 odst. 6 písm. a) nařízení (EU) 2016/794). Současná úprava zároveň stanoví důvody, pro které členské státy nejsou povinny informace poskytnout, přičemž tyto důvody jsou shodné s důvody odmítnutí uvedenými v návrhu nařízení (čl. 7 odst. 7 nařízení (EU) 2016/794 a čl. 7 odst. 3 návrhu). Nestanoví však výslovnou povinnost členských států poskytovat veškeré informace nezbytné pro přípravu jednotlivých strategických analytických výstupů, podrobněji neupravuje jejich pravidelné zpracovávání a využití při

strategickém plánování, ani neobsahuje ani Rámec pro strategický výhled a rozvoj společných kapacit, který má propojit analytické výstupy s plánováním a rozvojem operativních schopností.

Současně návrh nařízení **rozvíjí operativní podporu Europolu**, zejména při vyšetřování a operativních činnostech vyžadujících koordinovaný postup na úrovni Unie, identifikaci a rozrušování vysoce rizikových zločineckých sítí a jejich podpůrné infrastruktury, využívání specializovaných kapacit a odhalování a analýze nových bezpečnostních hrozeb včetně trestných činů s hybridním rozměrem. Podpora se vztahuje také na provádění strategických a operativních priorit Unie v oblasti vnitřní bezpečnosti. Může být poskytována prostřednictvím specializovaných center Unie, operativních pracovních skupin, společných vyšetřovacích týmů, nasazení Europolu a podpory činností v rámci Evropské multidisciplinární platformy pro boj proti hrozbám vyplývajícím z trestné činnosti (EMPACT) (čl. 8 odst. 3 a 4).

V oblasti **finančních vyšetřování a vyhledávání majetku** návrh posiluje úlohu Europolu a upravuje jeho spolupráci s vnitrostátními úřady pro vyhledávání majetku a finančními zpravodajskými jednotkami. Členské státy by měly Europolu za podmínek stanovených směrnicí (EU) 2024/1260 o vymáhání a konfiskaci majetku a **v rozsahu nezbytném pro plnění jeho úkolů týkajících se boje proti finanční a hospodářské trestné činnosti zajistit přímý a okamžitý přístup k informacím uvedeným v čl. 6 odst. 2 této směrnice**, pokud jsou uchovávány v centralizovaných nebo propojených databázích či registrech vedených orgány veřejné moci. Jde o přístup:

a) k vnitrostátním registrům nemovitostí nebo elektronickým systémům vyhledávání dat a pozemkovým a katastrálním registrům,
b) k vnitrostátní evidenci občanů a registrům obyvatel,
c) k vnitrostátním registrům motorových vozidel, letadel a plavidel,
d) ke komerčním registrům, včetně obchodních rejstříků,
e) k vnitrostátním registrům skutečných majitelů a k údajům dostupných prostřednictvím propojení registrů skutečných majitelů, a
f) k centralizovaným registrům bankovních účtů.

Poznámka PI:

V České republice jsou v rámci registrů a evidencí ve smyslu čl. 6 odst. 2 směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku vedeny i údaje, které jsou neveřejné nebo je k nim omezený přístup. Úprava v čl. 9 odst. 2 návrhu by tak znamenala, že Europol bude mít přímý přístup také k informacím uvedeným v těchto registrech či evidencích. Níže je přehled některých údajů tohoto charakteru obsažených v registrech a evidencích v ČR:

Informační systém / registr	Údaje, které nejsou veřejně přístupné nebo mají omezený přístup	Právní základ
Registr obyvatel (ROB)	Identifikační a další údaje vedené o fyzických osobách, zejména jméno, příjmení, datum narození a adresa pobytu, včetně údaje o omezení svéprávnosti. Údaje nejsou volně přístupné veřejnosti. Poskytují se oprávněným orgánům veřejné moci pro výkon jejich působnosti. Fyzická osoba může požádat o údaje vedené o ní; jiné osobě lze údaje poskytnout za zákonných podmínek.	Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, zejména § 18, § 58 a násl.
Informační systém evidence obyvatel	Identifikační a další údaje vedené o obyvatelích, například údaje o osobním stavu a rodinných vazbách, dále údaje o omezení svéprávnosti, zákazu pobytu a osvojení. Údaje nejsou volně přístupné veřejnosti a poskytují se oprávněným subjektům a obyvatelům za podmínek stanovených zákonem.	Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, zejména § 3 odst. 3 a § 8 a násl.
Evidence skutečných majitelů	Údaje o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání. Veřejný přístup je omezen. Přístup mají zákonem oprávněné subjekty a další přístup podléhá zákonným podmínkám.	Zákon č. 37/2021 Sb., o evidenci skutečných majitelů.
Centrální evidence účtů	Údaje o účtech vedených bankami a dalšími zákonem vymezenými institucemi, zejména identifikace účtu, jeho majitele a oprávněných osob. Evidence neobsahuje zůstatky ani historii transakcí. Nejde o veřejnou evidenci a přístup k údajům je vyhrazen zákonem určeným orgánům.	Zákon č. 300/2016 Sb., o centrální evidenci účtů, zejména § 2 a § 6 a násl.

U dalších informací uvedených v čl. 6 odst. 3 směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku by členské státy měly Europolu zajistit jejich rychlé získání na základě žádosti příslušnému úřadu pro vyhledávání majetku z trestné činnosti. Tyto informace zahrnují mimo jiné fiskální údaje, údaje o sociálním zabezpečení a informace v držení orgánů příslušných k prevenci, odhalování, vyšetřování nebo stíhání trestných činů. U prvních tří kategorií mohou členské státy podle směrnice stanovit, že se informace poskytují na základě odůvodněné žádosti, kterou lze z vymezených důvodů odmítnout. **Návrh tak rozšiřuje možnost využít již směrnicí stanovený postup také pro Europol**. To se týká i **situací podle čl. 6 odst. 4 směrnice**, kdy informace z výše uvedených registrů a databází a další informace, které může Europol získat na základě žádosti příslušnému úřadu pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, nejsou uchovávány v centralizovaných nebo propojených databázích či registrech vedených orgány veřejné moci. V takových případech by měly členské státy zajistit, aby úřady pro vyhledávání majetku mohly tyto informace rychle získat od příslušných institucí jinými prostředky, zjednodušeným a standardizovaným postupem (čl. 9 odst. 2 návrhu)

Přístupem k informacím podle čl. 9 návrhu nemají být dotčeny procesní záruky stanovené podle vnitrostátního práva, včetně případného požadavku na získání soudního povolení (čl. 9 odst. 2 návrhu ve spojení s čl. 6 odst. 6 směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku).

Novinkou je také **možnost Europolu požádat příslušné orgány členského státu o přijetí naléhavých opatření k zajištění majetku**, který byl vyhledán a identifikován při plnění úkolů Europolu, pokud by hrozilo bezprostřední riziko jeho zmizení (čl. 9 odst. 3). Směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku již umožňuje úřadům pro vyhledávání majetku z trestné činnosti přijímat za stanovených podmínek neodkladná opatření k zajištění majetku.

Poznámka PI:

Směrnice (EU) 2024/1260 ukládá členským státům zajistit jejich **úřadům pro vyhledávání majetku** přímý a okamžitý přístup k vymezeným informacím, například z katastru nemovitostí, registrů vozidel nebo centralizovaných registrů bankovních účtů. **V České republice plní funkci tohoto úřadu Národní centrála proti organizovanému zločinu Policie ČR (NCOZ).** Tento přístup se týká databází a registrů v daném členském státě. Pro získání informací z jiného členského státu směrnice stanoví výměnu mezi příslušnými úřady pro vyhledávání majetku. Například český úřad může přímo ověřit vlastnictví nemovitosti v českém katastru, zatímco informace o nemovitosti v jiném členském státě získává prostřednictvím jeho úřadu pro vyhledávání majetku. (čl. 6 a 9 směrnice (EU) 2024/1260). Článek 9 odst. 2 návrhu nařízení má tento **přímý a okamžitý přístup rozšířit také na Europol**, avšak pouze v rozsahu nezbytném pro plnění jeho úkolů v oblasti **finančních vyšetřování, vyhledávání a identifikace majetku**.

V oblasti operativní podpory návrh umožňuje Europolu poskytovat na žádost členského státu **cílenou finanční podporu** operativním činnostem v rámci prioritního vyšetřování nebo operativního opatření podporovaného Europolem. Pravidla pro poskytování této podpory má správní rada přijmout na návrh výkonného ředitele a po konzultaci s Komisí (čl. 10 odst. 1 a 4). Europol má mít rovněž v konkrétních případech možnost požádat příslušné orgány členského státu o **zahájení, vedení nebo koordinaci trestního vyšetřování** a o těchto žádostech a následných rozhodnutích členských států neprodleně informovat Eurojust za účelem justiční koordinace. Možnost Europolu podávat takové žádosti již stanoví současná úprava, návrh však nově výslovně upravuje informování Eurojustu a rozšiřuje možnost podání žádosti také na výkonného ředitele Europolu ve vymezených případech (čl. 11).

Na tento operativní rámec navazují specializované operativní kapacity Europolu, jejichž součástí má být **Operační a analytická služba** jako ústřední a stálé středisko pro operativní koordinaci, výměnu informací, analýzu zpravodajských informací a operativní podporu s nepřetržitým provozem 24 hodin denně, 7 dní v týdnu (čl. 12). Návrh dále zřizuje **specializovaná centra Unie** a stanoví jejich úkoly; konkrétně se jedná o Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě, Evropské centrum pro boj proti terorismu, Evropské centrum pro boj proti finanční a hospodářské trestné činnosti, Evropské centrum pro boj proti závažné a organizované trestné činnosti a Evropské centrum pro boj proti převaděčství (čl. 13 až 19).

Návrh dále rozvíjí stávající nástroje operativní spolupráce, mezi které patří operativní pracovní skupiny pro koordinovaný postup při konkrétních přeshraničních hrozbách, účast Europolu ve společných vyšetřovacích týmech a možnost nasazení pracovníků Europolu na území členského státu na jeho žádost, zejména při komplexních nebo rozsáhlých vyšetřováních (čl. 20 až 22). Europol dále poskytuje administrativní, logistickou, finanční a operativní podporu společným strategickým a operativním činnostem členských států v rámci EMPACT zaměřeným na prevenci a potírání hrozeb ze strany kriminálních sítí (čl. 23). Návrh nově počítá také se specializovanými operativními a technickými skupinami expertů z členských států, které mohou být využity pro plnění úkolů Europolu a podporu členských států (čl. 24).

Posiluje se také úloha národních jednotek Europolu při strategické koordinaci spolupráce s vnitrostátními orgány a při zajišťování využívání operativní podpory Europolu. Zároveň se zavádí podpůrné úřady Europolu, které mají být zřízeny v rámci národní jednotky v každém členském státě a umožnit přímější začlenění operativních, analytických, technických a kriminalistických kapacit Europolu do vnitrostátních vyšetřování a průběžnou koordinaci s vnitrostátními orgány (čl. 25 a 26). Podpůrné úřady mají být tvořeny zaměstnanci Europolu vyslanými do příslušného členského státu s předchozími zkušenostmi u příslušných orgánů tohoto státu a mají zejména usnadňovat využívání podpory Europolu při vnitrostátních vyšetřováních. Návrh upravuje možnost využít výstupy operativní podpory poskytované nasazenými pracovníky Europolu jako důkazy ve vnitrostátních vyšetřovacích a soudních řízeních (čl. 22 odst. 6 písm. d)).

Poznámka PI:

Podpůrné úřady Europolu mají fungovat jako rozhraní mezi Europolem a vnitrostátními orgány a umožnit průběžné začleňování jeho operativních, analytických, technických a kriminalistických kapacit do vnitrostátních vyšetřování. Jejich úkolem má být identifikovat potřeby probíhajících vyšetřování, usnadňovat zapojení odpovídajících kapacit Europolu a zajišťovat průběžnou koordinaci a následné využití jeho podpory. Personální model má být založen na rotaci mezi vnitrostátními orgány a Europolem, aby docházelo k obousměrnému přenosu odborných zkušeností. Zaměstnanci úřadů mají při své činnosti podléhat Europolu i příslušnému členskému státu. Oproti jednotlivým nasazením pracovníků Europolu tak mají úřady umožnit stabilnější a průběžné zapojení podpory Europolu přímo do vnitrostátních vyšetřování.

Správa a výměna informací

Návrh rozšiřuje a zpřesňuje možnosti Europolu při výměně, zpracování, vyhledávání a propojování policejních informací. Členské státy mají včas poskytovat Europolu informace potřebné k plnění jeho úkolů (čl. 29). Návrh nemění důvody pro neposkytnutí informací, které souvisejí s bezpečností státu, probíhajícím vyšetřováním, bezpečností fyzické osoby nebo ochranou informací o organizacích a zvláštních zpravodajských činnostech v oblasti národní bezpečnosti. Mění se rozsah informací zahrnovaných do každoročního posouzení Europolu a zachovává se předávání jeho výsledků Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům (čl. 29 odst. 6).

Poznámka PI:

Současné nařízení (EU) 2016/794 již v čl. 7 odst. 6 písm. a) ukládá členským státům poskytovat Europolu informace nezbytné pro plnění jeho cílů, včetně informací o prioritních formách trestné činnosti, jako jsou převaděčství migrantů a obchodování s lidmi. Návrh výslovně doplňuje požadavek včasného poskytování informací. Dosavadní úprava stanoví, že členské státy nejsou povinny informace poskytnout, pokud jsou dány uvedené důvody. Návrh nově výslovně stanoví, že členské státy mohou poskytnutí informací z těchto důvodů odmítnout. Podle stávající i navrhované úpravy musí být informace poskytnuty, jakmile důvody pominou. Europol již také každoročně vypracovává zprávu podle kvantitativních a kvalitativních kritérií stanovených správní radou. Zatímco dosud se zpráva týká informací nezbytných pro plnění cílů Europolu, včetně informací o prioritních formách trestné činnosti, návrh do posouzení zahrnuje veškeré informace poskytované členskými státy podle nového čl. 29, tedy informace poskytované Europolu v rámci plnění jeho úkolů, a výstup označuje jako každoroční posouzení.

Návrh zároveň rozvíjí využití dalších informačních systémů a nástrojů pro výměnu a zpracování policejních informací, zejména ve vztahu k Schengenskému informačnímu systému, Vízovému informačnímu systému a Evropskému systému pro cestovní informace a povolení (čl. 30 a 31).

Další změna se týká zpracování osobních údajů, které nelze při jejich přijetí zařadit do předem stanovených kategorií subjektů údajů. Europol má být oprávněn takové údaje zpracovávat, pokud jsou relevantní a nezbytné pro účely stanovené návrhem (čl. 32 odst. 7). Za účelem posouzení relevance a nezbytnosti může Europol údaje dočasně zpracovávat, nejdéle po dobu šesti měsíců od jejich obdržení (čl. 32 odst. 10). Tento režim může být významný zejména u rozsáhlých a nestrukturovaných souborů údajů, u nichž při jejich získání nemusí být možné určit, do které kategorie jednotlivé osoby patří. Návrh stanoví také související záruky, včetně informování pověřence pro ochranu osobních údajů a funkčního oddělení těchto údajů od ostatních údajů, pokud je to možné (čl. 32 odst. 8 a 9). Údaje zpracovávané mimo stanovené kategorie musí být neprodleně vymazány, jakmile je naplněn účel jejich zpracování (čl. 32 odst. 7).

Poznámka PI:

Stanovisko 18/2026 Evropského inspektora ochrany údajů (EDPS) upozorňuje na nedostatečné vymezení rolí a odpovědností při nových formách zpracování údajů podle návrhu. Poukazuje mimo jiné na to, že u některých nových způsobů zpracování není dostatečně jasně určeno, zda Europol vystupuje jako správce, společný správce nebo zpracovatel. V souvislosti s vyhledáváním biometrických údajů pocházejících od členských států EDPS výslovně uvádí, že návrh sice Europolu přisuzuje úlohu technického a kriminalistického poskytovatele jednajícího jménem autorizujícího členského státu, ale **nevymezuje současně jeho roli podle právních předpisů o ochraně osobních údajů**. Podle EDPS je jasné rozdělení odpovědností důležité pro právní jistotu a účinný dohled na unijní i vnitrostátní úrovni.

Navržená úprava je vyústěním dlouholetého sporu o zpracování tzv. velkých dat Europolem. EDPS rozhodnutím ze dne 3. ledna 2022 nařídil Europolu, aby u nově obdržených údajů zařadil subjekty údajů do kategorií podle přílohy II nařízení (EU) 2016/794 do šesti měsíců a u již uložených souborů do dvanácti měsíců. Údaje, které takto zařazeny nebudou, měl Europol vymazat. Nařízení (EU) 2022/991 následně zavedlo přechodná ustanovení, která dosavadní praxi Europolu zpětně legalizovala. EDPS je napadl žalobou na neplatnost, protože v nich spatřoval zásah do své nezávislosti. Tribunál ji usnesením ze dne 6. září 2023 ve věci T-578/22 odmítl jako nepřípustnou, aniž se zabýval její věcnou stránkou, proti čemuž se EDPS odvolal Soudnímu dvoru EU.

Komentář PI: Spor o zpracování rozsáhlých souborů údajů (tzv. *big data challenge*)

Nařízení (EU) 2016/794 v původním znění umožňovalo Europolu zpracovávat osobní údaje pouze o kategoriích subjektů údajů vymezených v příloze II (zejména o podezřelých a odsouzených osobách, obětech, svědcích, kontaktních osobách a informátorech). Europol však od členských států ve stále větší míře přijímal rozsáhlé a nestrukturované soubory údajů, například obsah zajištěných zařízení. Tyto soubory obsahují i údaje osob bez jakékoli vazby na trestnou činnost a Europol je nebyl schopen kategorizovat. EDPS na základě šetření z vlastního podnětu konstatoval porušení pravidel o kategoriích subjektů údajů a zásad minimalizace údajů a omezení uložení. Rozhodnutím ze dne 3. ledna 2022 pak s využitím své nápravné pravomoci podle čl. 43 odst. 3 písm. e) nařízení Europolu uložil, aby nově obdržené údaje kategorizoval do šesti měsíců a již uložené soubory do dvanácti měsíců, jinak je vymazal.

Evropská komise, Rada EU a Evropský parlament zareagovaly velmi rychle. Již v červnu 2022 schválily novelu nařízení o Europolu (nařízením (EU) 2022/991), která zavedla režim předběžné analýzy rozsáhlých souborů údajů (čl. 18 odst. 6a a čl. 18a nařízení (EU) 2016/794), a přechodnými ustanoveními (čl. 74a a 74b) umožnila Europolu zpracovávat i soubory údajů přijaté **před nabytím účinnosti novely**. Tím **dosavadní praxi Europolu zpětně legalizoval** a rozhodnutí EDPS fakticky zbavil účinku. EDPS podal proti oběma přechodným ustanovením žalobu na neplatnost podle čl. 263 SFEU. Namítal zejména zásah do své nezávislosti a porušení zásad právní jistoty a zákazu retroaktivity. Tribunál žalobu usnesením ze dne 6. září 2023 ve věci T-578/22 odmítl jako nepřípustnou. Podle Tribunálu EDPS nemá privilegovanou aktivní legitimaci a napadená ustanovení se jej bezprostředně nedotýkají, neboť jeho pravomoci zůstaly nedotčeny. Proti usnesení podal EDPS dne 16. listopadu 2023 kasační opravný prostředek (věc C-698/23 P). Generální advokát Campos Sánchez-Bordona ve stanovisku ze dne 8. května 2025 navrhl Soudnímu dvoru usnesení Tribunálu zrušit a věc

mu vrátit k rozhodnutí ve věci samé. Dospěl k závěru, že EDPS splňuje podmínky čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, neboť doložil, že přechodná ustanovení mohou zasáhnout do jeho právního postavení. Jeho dozorovou funkci podle něj nelze při posuzování aktivní legitimace vykládat restriktivně.

Spor se tedy netýká jen rovnováhy mezi účinností prosazování práva a ochranou osobních údajů osob, které nejsou podezřelé z trestné činnosti. Otevírá i otázku, do jaké míry může unijní zákonodárce legislativním zásahem překonat konkrétní rozhodnutí nezávislého dozorového orgánu (čl. 16 odst. 2 SFEU, čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv EU). **Projednávaný návrh přitom jde nad rámec novely z roku 2022, neboť zpracování údajů mimo stanovené kategorie již nekoncipuje jako výjimku, ale připouští je obecně, jsou-li údaje relevantní a nezbytné** (čl. 32 odst. 7 návrhu). Na tento posun upozorňuje i EDPS ve stanovisku 18/2026.

Návrh rozšiřuje dosavadní rámec datového prostředí Europolu a podrobněji upravuje fungování jeho jednotlivých nástrojů. Datové prostředí zahrnuje službu pro křížovou kontrolu údajů, informační prostředí, analytické prostředí, aplikaci SIENA pro bezpečnou výměnu informací, policejní sdílený datový prostor pro společnou operativní analýzu a platformu pro spolupráci a výměnu informací se soukromými subjekty (čl. 35 až 47).

Členské státy a Europol mají relevantní údaje systematicky a bez zbytečného odkladu vkládat do **služby pro křížovou kontrolu údajů** (čl. 38 odst. 1 a 4). Návrh výslovně stanoví povinnost členských států a Europolu zajistit, aby údaje vložené do této služby byly **přesné, aktuální a úplné**, a podle potřeby je aktualizovat nebo vymazat (čl. 38 odst. 5). Služba má nově **automatizovaně porovnávat** vložené údaje s již zpracovávanými údaji a vyhledávat vazby mezi osobami, objekty, trestnou činností a vyšetřováními v jednom nebo více členských státech, přičemž v případě kladného výsledku křížové kontroly vytvoří záznam a informuje příslušný subjekt (čl. 38 odst. 6 a 7 ve spojení s čl. 34). Příslušné orgány členských států mají službu systematicky využívat také při vyšetřování trestných činů spadajících do působnosti Europolu, u nichž existují rozumné důvody domnívat se, že mají přeshraniční nebo mezinárodní rozměr; v této službě mohou vyhledávat ve všech uložených informacích (čl. 39).

Poznámka PI:

Současné nařízení (EU) 2016/794 již obsahuje pravidla pro posuzování přesnosti informací a spolehlivosti jejich zdrojů. Nová úprava výslovně vztahuje požadavky na přesnost, aktuálnost a úplnost také na údaje vkládané do služby pro křížovou kontrolu.

Analytické prostředí Europolu slouží k ukládání, zpracování a analýze údajů (čl. 40). Návrh dále podrobněji upravuje vyhledávání v tomto prostředí a nepřímé získávání informací prostřednictvím systému shody a neshody (hit/no hit) (čl. 41).

Nově se zavádí policejní sdílený datový prostor (*Police Shared Data Space*), zabezpečené prostředí založené na cloudové infrastruktuře Europolu, které umožní národním jednotkám Europolu a příslušným orgánům členských států zřizovat a vést **případy společné operativní analýzy** (*Joint Operational Analysis Cases, JOAC*) (čl. 42 a 43). V rámci těchto případů budou moci zapojené orgány a Europol společně zpracovávat, analyzovat, doplňovat a vyměňovat si informace týkající se konkrétního trestního vyšetřování, hrozby, kriminální sítě nebo operativního cíle. Europol může členským státům zřízení takového případu navrhnout, rozhodnutí o jeho otevření však zůstává na dotčených členských státech. Prostředí nabídne **nástroje pro společnou práci s informacemi a bezpečnou komunikaci, včetně chatu a videokonferencí** (čl. 42 až 45 a body odůvodnění 52 až 55).

Návrh nově podrobně upravuje technické fungování a další využití již existující sítě SIENA (*Secure Information Exchange Network Application*), **zabezpečené aplikace Europolu pro výměnu informací.** Stanoví její technickou architekturu, včetně centrální infrastruktury pro ukládání a zpracování údajů, webových a mobilních rozhraní, programových rozhraní pro propojení s vnitrostátními systémy a zabezpečené komunikační infrastruktury. Nově také stanoví, že SIENA bude výchozím komunikačním

kanálem pro výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států a Europolem, umožní při vzájemné výměně informací označit potřebu zahájit případ společné operativní analýzy (JOAC) a upravuje výměnu informací s třetími zeměmi, včetně jejich vzájemné komunikace prostřednictvím SIENA. Europol má odpovídat za její provozní správu, bezpečnost, dostupnost a integritu. Komise má prováděcími akty stanovit postupy pro určení potřebných funkcí zabezpečené infrastruktury (čl. 46).

Nově se vytváří mechanismus pro výměnu informací se soukromými subjekty, který má usnadnit komunikaci mezi Europolem, členskými státy a soukromými subjekty, zejména při plnění oznamovacích povinností podle unijních předpisů a při řešení online krizových situací (čl. 47).

Poznámka PI:

Konkrétním příkladem fungování navrhovaného **mechanismu pro spolupráci se soukromými subjekty** může být situace, kdy poskytovatel online platformy zjistí účet, jehož prostřednictvím je šířen teroristický obsah. Poskytovatel by mohl přímo a zabezpečeně komunikovat s Europolem, předat mu relevantní informace a reagovat na jeho požadavky při řešení dané situace (čl. 47 návrhu). Dnes by v obdobné situaci při předání osobních údajů poskytovatelem Europolu následovalo zapojení příslušné národní jednotky. Europol by mohl údaje přijaté přímo od soukromého subjektu zpracovat pouze za účelem určení příslušné národní jednotky a jejich předání této jednotce. Teprve následně by se údaje mohly prostřednictvím národní jednotky dostat zpět k Europolu (čl. 26 nařízení (EU) 2016/794).

Pro podporu výměny a zpracování informací návrh dále zavádí **cloudovou infrastrukturu Europolu**, **evropskou digitální identitu pro policii**, upravuje úlohu Europolu při rozvoji **univerzálního formátu zpráv** a zavádí **evropskou aplikaci pro porovnávání profilů DNA** (čl. 50 až 54).

V rámci systému Prüm II se rozšiřuje možnost Europolu provádět vyhledávání ve vnitrostátních databázích členských států také s využitím údajů pocházejících od členských států, nejen údajů získaných ze třetích zemí. U DNA profilů, daktyloskopických údajů a obrazů obličeje však může Europol údaje členského státu použít jako podklad pro vyhledávání pouze s povolením státu, který je jejich vlastníkem. Při takovém vyhledávání má Europol vystupovat jako technický a kriminalistický poskytovatel služby jménem autorizujícího členského státu a respektovat jeho stanovená omezení. Pokud vyhledávání vede ke shodě v databázi jiného členského státu, další použití informací získaných z tohoto vyhledávání Europolem podléhá souhlasu tohoto členského státu a případně také členského státu, který povolil použití údajů pro vyhledávání (čl. 136 návrhu, kterým se mění čl. 49 nařízení (EU) 2024/982). Tato změna má podle Komise odstranit omezení, která mohou bránit vyhledávání přeshraničních vazeb. Komise současně zdůrazňuje zachování vlastnictví údajů na straně členských států, jejich vyšetřovací autonomie a decentralizované architektury systémů výměny informací.

Poznámka PI:

V rámci systému zavedeného nařízením (EU) 2024/982 (nařízení Prüm II) může policie členského státu automatizovaně ověřit, zda se DNA profil, daktyloskopický údaj nebo obraz obličeje shoduje s údajem v databázi jiného členského státu. Dnes může takové vyhledávání provádět přímo česká policie, zatímco Europol může k vyhledávání v rámci tohoto systému využívat pouze údaje pocházející ze třetích zemí. Návrh umožní Europolu provádět vyhledávání také s využitím údajů poskytnutých členskými státy, pokud k tomu daný stát udělí souhlas. Česká policie tak bude např. moci povolit Europolu, aby při vyhledávání v databázích jiných členských států využil český DNA profil. Další využití případné shody zjištěné v databázi jiného členského státu Europolem vyžaduje souhlas tohoto státu.

Technologie a inovace

Návrh vytváří s**polečný rámec pro plánování a rozvoj technologických kapacit Europolu a členských států.** Zavádí strategické plánování, jehož cílem je určovat, jaké technologické a operativní kapacity členským státům chybí, jaké nové technologie mohou být pro jejich činnost významné a v jakých oblastech je vhodné rozvíjet společná řešení, například v oblasti interoperability, sdílení kapacit nebo společných veřejných zakázek (čl. 57). Významnou novinkou je také možnost Europolu **vyvíjet, zajišťovat, provozovat a poskytovat společné technologické kapacity pro donucovací orgány členských států.** Může jít například o nástroje využívající umělou inteligenci, zabezpečená prostředí pro zpracování informací, kriminalistické kapacity nebo nástroje pro zpracování a analýzu zákonně získaných šifrovaných dat. Pokud o vytvoření takové kapacity požádají nejméně tři členské státy, může ji Europol za stanovených podmínek zajistit na úrovni EU (čl. 59). Návrh dále upravuje testovací prostředí a účast Europolu v regulačních sandboxech pro systémy a modely umělé inteligence, tedy v kontrolovaném prostředí určeném k testování těchto systémů při současném zajištění příslušných technických, organizačních a bezpečnostních záruk (čl. 61).

Návrh současně rozšiřuje úlohu Europolu v oblasti výzkumu a inovací. Europol může Komisi pomáhat při plánování unijního výzkumu a inovací a při rozvoji kapacit financovaných z prostředků Unie (čl. 58) a získává širší právní základ pro výzkumné a inovační činnosti, včetně pilotních projektů a operativního testování nových technologií (čl. 60). Následně má podporovat časné zavádění inovativních řešení, jejich operativní testování a ověřování s ohledem na jejich využití příslušnými orgány členských států (čl. 62). Dále má podporovat rozšiřování, využívání, škálování a integraci pokročilých kapacit, zejména těch, které vycházejí z výzkumných a inovačních činností (čl. 63). Pro koordinaci prognóz, výzkumu, inovací a rozvoje kapacit návrh zřizuje **novou službu pro kapacity** (čl. 65) a **poradní skupinu pro inovace**, která má poskytovat Europolu odborné znalosti v oblasti výzkumu, inovací a rozvoje kapacit (čl. 67).

Unijní a mezinárodní spolupráce

Operativní činnost Europolu se má úzeji propojit s justiční koordinací Eurojustu, zejména prostřednictvím výměny informací, podpory digitálních vyšetřování a řešení problémů souvisejících s přeshraničním přístupem k elektronickým důkazům (čl. 82). Europol se již nyní může podílet na společných vyšetřovacích týmech a navrhovat jejich zřízení. Nově má na žádost příslušného orgánu členského státu, podanou na základě doporučení Eurojustu, povinnost se na činnosti týmu podílet, pokud neuvede řádně odůvodněné důvody pro odmítnutí (čl. 21). Významnou změnou ve vztahu k dalším unijním subjektům je **rozšíření možnosti nepřímého přístupu k informacím prostřednictvím automatizovaného systému vyhledávání shod** (čl. 80). Spolupráce se dále rozvíjí podle působnosti jednotlivých subjektů, zejména s Úřadem evropského veřejného žalobce (EPPO), Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), Úřadem pro boj proti praní peněz a financování terorismu (AMLA), Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agenturou Evropské unie pro drogy (EUDA) a Agenturou Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (ENISA) (čl. 83 až 90).

Poznámka PI:

Současné **nařízení (EU) 2016/794** již umožňuje Eurojustu a OLAF nepřímý přístup k určitým údajům Europolu prostřednictvím systému vyhledávání shod (čl. 21 nařízení (EU) 2016/794). Změna spočívá zejména v rozšíření a podrobnějším nastavení spolupráce a v širším okruhu unijních subjektů zapojených do mechanismů nepřímého přístupu k informacím.

Návrh posiluje také rámec pro spolupráci Europolu se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi. Zavádí vnější strategii Europolu, která podléhá předchozímu schválení Komisí a musí být v souladu s vnějšími politikami a prioritami Unie (čl. 92). Pro země přidružené k Schengenu stanoví možnost užší spolupráce, včetně přístupu k analytickým nástrojům Europolu, vysílání styčných úředníků a výměny informací na základě mezinárodních dohod (čl. 93). Dále upravuje postupy předávání osobních údajů do třetích zemí a mezinárodním organizacím (čl. 94) a spolupráci v rámci Centra pro námořní analýzu a operace – narkotika, včetně výměny informací a analytické podpory při vyšetřování obchodování s drogami na moři (čl. 95).

Institucionální, finanční a personální posílení

Návrh nařízení mění také vnitřní řízení a organizační strukturu Europolu. Návrh mění složení správní rady Europolu tím, že zvyšuje počet zástupců Evropské komise z jednoho na dva, oba s hlasovacím právem, a nově zavádí jednoho zástupce Evropského parlamentu bez hlasovacího práva. Současně výslovně umožňuje zastoupení zemí přidružených k schengenskému prostoru za podmínek stanovených příslušnými mezinárodními dohodami (čl. 69).

Posiluje se funkce správní rady s cílem zvýšit její účinnost a posílit její úlohu při strategickém rozhodování (čl. 72). Správní rada má nově na návrh výkonného ředitele a po předchozím schválení Komisí **rozhodovat také o zřízení operativních, technických nebo administrativních funkcí, kapacit nebo zařízení Europolu v jiných členských státech než v hostitelském státě**, pokud jsou nezbytné pro plnění úkolů Europolu (čl. 72 odst. 2 písm. j)). Zřizuje se **výkonná rada**, která má podle Komise zajistit účinnější dohled a přípravu rozhodnutí a zároveň umožnit, aby se správní rada soustředila na strategické záležitosti. Současně má přispívat k posílení rozpočtového dohledu (čl. 75). **Výkonný ředitel** nadále odpovídá za řízení Europolu a plnění jeho úkolů, přičemž návrh výslovně doplňuje jeho úkoly o určování operativních priorit, identifikaci nedostatků v kapacitách a vznikajících bezpečnostních hrozeb a navrhování souvisejících opatření správní radě (čl. 77 odst. 4 písm. c)).

Návrh počítá rovněž s **výrazným posílením personálních a finančních kapacit Europolu**. Komise odhaduje dodatečné prostředky pro Europol a eu-LISA na 1,053 miliardy eur a 910 pracovních míst v rozpočtu obou agentur. Navýšení má podpořit zejména rozvoj analytických a datových kapacit, operativní podporu, technologické schopnosti a zabezpečenou digitální infrastrukturu.

Parlamentní kontrola Europolu

Podle čl. 88 odst. 2 SFEU upravuje nařízení o Europolu také postup, jímž Evropský parlament spolu s vnitrostátními parlamenty kontroluje činnost Europolu. Vnitrostátní parlamenty se na politickém sledování činnosti Europolu podílejí rovněž podle čl. 12 písm. c) SEU. Návrh tuto kontrolu upravuje v kapitole X. Zachovává v ní Společnou parlamentní kontrolní skupinu pro Europol (JPSG) a podle důvodové zprávy vymezuje mechanismy politického dohledu nad činností Europolu, včetně povinností podávat zprávy, přístupu k informacím a zapojení Evropského inspektora ochrany údajů (EDPS). Vnitrostátním parlamentům má být podle návrhu zasíláno mimo jiné každoroční posouzení informací poskytovaných členskými státy (čl. 29 odst. 6) a zprávy o spolupráci Europolu se soukromými subjekty (čl. 96). Návrh zachovává také účast dvou zástupců JPSG, kteří jsou zváni na dvě řádná zasedání správní rady ročně jako pozorovatelé bez hlasovacího práva k projednání souhrnné výroční zprávy o činnosti Europolu za předchozí rok, jednotného programového dokumentu na následující rok a ročního rozpočtu, písemných otázek a odpovědí JPSG a vnějších

vztahů a záležitostí partnerství. Další otázky politického zájmu mohou být projednány, pokud o tom správní rada rozhodne společně se zástupci JPSG (čl. 71 odst. 6 návrhu).

Poznámka PI

Společná parlamentní kontrolní skupina pro Europol (JPSG) byla zřízena nařízením (EU) 2016/794 (čl. 51) a ustavující schůzi měla 9. – 10. 10. 2017 v Evropském parlamentu. Tvoří ji zástupci vnitrostátních parlamentů a až 16 poslanců Evropského parlamentu z výboru LIBE. Podle závěrů Konference předsedů parlamentů EU z dubna 2017 může každý vnitrostátní parlament vyslat až čtyři zástupce, u dvoukomorových parlamentů připadají na každou komoru dva. JPSG se schází dvakrát ročně, v první polovině roku v parlamentu státu předsedajícího Radě a ve druhé v Evropském parlamentu. Spolupředsedají jí zástupce parlamentu předsednického státu a zástupce Evropského parlamentu. **JPSG politicky sleduje činnost Europolu, včetně jejího dopadu na základní práva a svobody fyzických osob**. Může si předvolat předsedu správní rady, výkonného ředitele nebo jeho zástupce. EDPS před ní vystupuje nejméně jednou ročně. JPSG je konzultována k víceletému programovému dokumentu Europolu, dostává jeho strategické dokumenty, například hodnocení hrozeb, strategické analýzy a výroční zprávu o činnosti, a své závěry může předkládat Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům. Novela provedená nařízením (EU) 2022/991 uložila JPSG zřídit konzultační fórum, které jí na žádost poskytuje nezávislé poradenství v otázkách základních práv. JPSG k tomu v únoru 2024 upravila svůj jednací řád. **Kontrola ze strany JPSG má povahu politického dohledu a rozhodnutí Europolu měnit ani blokovat nemůže.** Ke kandidátovi na výkonného ředitele se před jeho jmenováním Radou vyjadřuje výbor LIBE Evropského parlamentu, nikoli JPSG.

- **Stanovisko vlády ČR:**

Vláda ČR je v zásadě k návrhu zdrženlivě pozitivní. Oceňuje potenciál, který návrh má pro účinnější podporu donucovacích orgánů členských států v oblasti zpracování a analýzy informací. Souhlasí s potřebou odstraňovat některá velmi specifická a rigidní omezení týkající se zpracování dat. Vítá potenciální významné posílení vztahů s přidruženými schengenskými zeměmi. **Některá ustanovení však podle názoru vlády ČR narušují buď zásadu subsidiarity (přímý přístup Europolu do vnitrostátních databází, zřizování funkčních entit na území členského státu), zásadu institucionální rovnováhy (zbytná konzultace Komise při udělení finanční podpory, zakládání center specializované expertízy, složení správní rady a delegace pravomocí na výkonnou radu) a případně i zásadu proporcionality (ohledně informací předávaných podle čl. 29 a násl., možno bezodkladně a automatizovaně).** Vláda ČR bude proto v těchto ohledech prosazovat úpravy textu návrhu, případně návrat k aktuálně platné úpravě.

Poznámka PI:

K návrhu nařízení přijal Senát Parlamentu ČR dne 21. října 2026 toto usnesení č. 557:

Senát

I.

1. podporuje posílení technologické a analytické podpory Europolu, ale trvá na tom, že agentura musí zůstat podpůrnou platformou, a odmítá kroky, které by vedly k nepřiměřené centralizaci nebo oslabení rozhodující role členských států;

2. jednoznačně podporuje rozvoj kapacit v oblasti umělé inteligence a digitální kriminalistiky, požaduje však jasné mechanismy, které zajistí, aby tyto inovace prioritně reagovaly na reálné potřeby vyšetřovatelů v členských státech;

3. vítá prohloubení vztahů se zeměmi přidruženými k Schengenu a třetími zeměmi, ale varuje před politizací této spolupráce prostřednictvím jejího nadměrného propojování s obecnými vnějšími politikami EU;

4. vyjadřuje zásadní výhrady k ustanovením, která by Europolu umožnila přímý přístup do vnitrostátních databází (čl. 9); takový krok považuje za porušení zásady subsidiarity, neboť členské státy musí mít kontrolu nad předávanými informacemi;

5. staví se skepticky, ve shodě s vládou, ke zřizování podpůrných úřadů Europolu v členských státech (čl. 26); domnívá se totiž, že jejich přidaná hodnota nebyla dostatečně prokázána a existuje riziko duplicity vůči stávajícím strukturám spolupráce;

6. považuje za problematické oprávnění správní rady Europolu zřizovat operativní, technické nebo administrativní funkce, kapacity či zařízení na území členských států (čl. 72 odst. 2 písm. j), neboť tento model narušuje autonomii států a zasahuje do územní svrchovanosti, zejména pokud by měly být kapacity zřizovány bez předchozího souhlasu dotčeného státu;

7. nesouhlasí s posilováním vlivu Evropské komise a Evropského parlamentu ve správní radě Europolu, neboť vzhledem k dopadům na vnitřní bezpečnost musí být zachována silná vazba na členské státy; současně je také kritický k budování „přebujelé" administrativní struktury, včetně nové výkonné rady;

8. upozorňuje na vysoké odhadované náklady na implementaci (jednorázově 230 mil. Kč, v období 2028–2034 cca 300 mil. Kč), a proto podporuje snahu vlády o omezení administrativních povinností členských států tak, aby dopady na státní rozpočet byly co nejnižší;

II.

1. žádá vládu, aby Senát v průběhu 1. pololetí 2027 informovala o tom, jak zohlednila toto usnesení, a o dalším průběhu projednávání legislativního návrhu;

2. pověřuje předsedu Senátu, aby toto usnesení postoupil Evropské komisi.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

K přijetí navrhovaného nařízení je vyžadováno, aby se Evropský parlament a Rada shodly na jeho znění. V Evropském parlamentu je výborem odpovědným za projednání návrhu Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE). Zpravodajem byl určen Tomas Tobé (EPP). Jedním ze stínových zpravodajů je europoslanec Jaroslav Bžoch (PfE). Dne 25. 6. 2026 návrh na posílení mandátu Europolu představil výboru LIBE komisař pro vnitřní věci a migraci Magnus Brunner. Další diskuse se uskuteční ve dnech 9. – 10. 11. 2026 v Bruselu na jednání společné parlamentní kontrolní skupiny pro Europol za účasti poslanců Evropského parlamentu a národních parlamentů. V **Radě** návrh projednává pracovní skupina Rady pro prosazování práva (policie), která se jím zabývala již 9. 7. 2026 a 17. a 18. 9. 2026. Další jednání pracovní skupiny je plánováno na 21. a 22. 10. 2026.

- **Projednávání v národních parlamentech členských států EU:**

  V národních parlamentech probíhá proces parlamentního přezkumu a ke dni 19. 10. 2026. zatím žádný nepřijal stanovisko k tomuto návrhu.

Ve spolupráci se zpravodajkou výboru pro evropské záležitosti Janou Murovou zpracovala Mgr. Andrea Pokorná, odborná konzultantka Parlamentního institutu Kanceláře PS PČR.

PARLIAMENT OF THE CZECH REPUBLIC

Chamber of Deputies

Committee on European Affairs

Resolution No. 118

15th session on 5th November 2026

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the European Union Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol), amending Regulation (EU) 2018/1726 and Regulation (EU) 2024/982, and repealing Regulation (EU) 2016/794 /Council Code 11158/26, COM(2026) 580/

Committee on European Affairs

1. **takes note of** the Proposal for the Regulation;

2. **expresses agreement** with the Position of the Government of the Czech Republic as set forth in the Government's Framework Position on this document dated August 4, 2026, and **instructs the Government** to keep it informed of the progress of further deliberations on the Proposal for the Regulation in the Council;

3. after a thorough assessment of the Proposal for the Regulation, including its explanation, content and implications, **came to the conclusion** that Article 9(2) of the Proposal for the Regulation, which requires Member States to ensure that Europol has direct and immediate access to the information referred to in Article 6(2) of Directive (EU) 2024/1260, and Article 72(2)(j) of the Proposal for the Regulation, which allows for the establishment of Europol's operational, technical, or administrative functions, capacities, or facilities in Member States other than the host Member State without the consent of the Member State concerned, **does not comply with the principle of subsidiarity** enshrined in Article 5(3) of the Treaty on European Union (TEU). Since the proposed regulation, contrary to Article 5 of Protocol No. 2 on the application of the principles of subsidiarity and proportionality annexed to the EU Treaties, does not provide sufficient justification that the objectives pursued cannot be sufficiently achieved by the Member States and that they can be better achieved at the Union level;

4. therefore, with regard to Article 9(2) and Article 72(2)(j) of the Proposal for the Regulation, in accordance with Article 6 of Protocol No. 2, it **adopts a reasoned opinion** based, in particular, on the following arguments:

a. general justification of subsidiarity: According to Article 5 of Protocol No. 2, the Proposal must include a detailed justification that allows for an assessment of compliance with the principle of subsidiarity and that is based on qualitative and, whenever possible, quantitative indicators. However, the explanatory memorandum (Section 2) justifies subsidiarity only in general terms, citing the cross-border nature of serious and organized crime and the benefits of pooling analytical and technological capacities at the Union level. It contains no specific justification in relation to either Article 9(2) or Article 72(2)(j) of the Proposal for the Regulation.

b. insufficient demonstration of the necessity of Europol's direct access to national registry: The Commission has not demonstrated the necessity of Europol's direct and immediate access to the information referred to in Article 6(2) of Directive (EU) 2024/1260, nor its added value compared to existing cooperation mechanisms, in particular the exchange of information between national asset tracing authorities under Articles 9 and 10 of this Directive. Unlike Europol, which plays a supporting role and does not employ enforcement measures (Article 6(3) of the Proposal for the Regulation), these authorities possess the knowledge of the national legal and operational context necessary to assess the legitimacy of accessing specific data and the associated risks to ongoing investigations. The relevant records also contain data that are not publicly accessible and to which access is restricted under national law; in the Czech Republic, for example, this includes data held in the population registry and the population information system, in the beneficial owners registry, or in the central registry of accounts.

c. lack of clarification regarding procedural safeguards under national law: The Proposal for the Regulation states that Europol's access to information must comply with Article 6(5) and (6) of Directive (EU) 2024/1260, whereby paragraph 6 states that procedural safeguards under national law, including the requirement for prior judicial authorisation, shall remain unaffected. However, it does not clarify how these safeguards are to be ensured in practice in the case of direct and immediate access by Europol, in particular how any judicial authorisation is to be obtained prior to the disclosure of information to Europol and how Member States are to monitor compliance with national conditions and restrictions on access. These safeguards are applied by national authorities, and the objectives pursued can therefore be sufficiently achieved through them.

d. establishment of Europol facilities within the territory of a Member State without its consent: Decisions on the establishment of Europol's operational, technical, or administrative functions, capacities, or facilities in Member States other than the host Member State shall be taken by the Management Board, upon a proposal from the Executive Director, subject to the prior consent of the Commission and a majority of its members with voting rights (Article 72(2)(j) in conjunction with Article 74(1) of the Proposal for the Regulation), meaning that the Member State concerned may be outvoted. However, the Proposal for the Regulation does not explain why the decision to establish these functions, capacities, or facilities even though their location and operation are directly related to the exercise of public authority on its territory and to the Member States' responsibility for national security, the maintenance of public order, and the protection of internal security (Article 4(2) TEU and Article 72 of the Treaty on the Functioning of the European Union).

At the same time, the Committee does not question Europol's added value as an information and analytical platform for cross-border police cooperation and supports the strengthening of its supporting role to the extent that it respects the Member States' responsibility for maintaining public order and safeguarding internal security;

5. **expresses reservations** regarding the definition of Europol's supporting tasks under Article 6(2)(a), (b), (f), and (g) of the Proposal for the Regulation, as their added value compared to existing capacities and forms of cooperation is not sufficiently justified. At the same time, Europol's broader involvement in other areas of Union activity raises questions regarding the preservation of its primary role in supporting the competent authorities of the Member States in the fight against crime, as well as regarding safeguards concerning the use of information provided to it by the Member States;

6. **expresses reservations** regarding the regulation of the processing of personal data that do not fall within the categories of data subjects listed in Annex II of the Proposal for the Regulation (Article 32(6) through (10) of the Proposal for the Regulation). The Proposal departs from the principle under which the processing of such data was an exception and generally permits it, provided it is relevant and necessary for the purposes of the processing. However, the Proposal does not specify a maximum retention period for this data, and its erasure is conditional solely on the fulfilment of the purpose of processing. The provision may therefore affect individuals with no connection to criminal activity over a prolonged period, and raises doubts as to its compliance with the principles of data minimisation and storage limitation, as well as with the requirement of proportionality in relation to the right to the protection of personal data (Articles 8 and 52(1) of the Charter of Fundamental Rights of the European Union), a point also highlighted by the European Data Protection Supervisor in Opinion 18/2026;

7. **calls on the Government** to advocate the following during the Council's deliberations on the Proposal for the Regulation:

a. limiting Europol's direct access under Article 9(2) of the Proposal for the Regulation to publicly available data;

b. making the establishment of Europol functions, capacities, or facilities on the territory of a Member State subject to the prior consent of that Member State (Article 72(2)(j) of the Proposal for the Regulation);

c. clarifying and justifying Europol's supporting tasks under Article 6(2) of the Proposal for the Regulation, in particular:

– with respect to subparagraphs (a) and (b), clarification of the added value of the newly and explicitly mentioned operational support during major international events and for Union crisis management structures and missions, compared to the options already available under current legislation,

– with regard to subparagraph (f), clarification of the added value of changing Europol's existing task from providing support to contributing to the implementation of the Schengen evaluation and monitoring mechanism, including the newly and explicitly mentioned participation in evaluation missions and other on-site visits, and ensuring that this activity does not encroach upon the competences of the Member States,

d. the introduction of effective safeguards for the processing of personal data that do not fall within the categories of data subjects listed in Annex II of the Proposal for the Regulation, in particular the establishment of a maximum retention period for such data.

8. **empowers** the Chairman of the Committee, pursuant to the Rules of Procedure of the Chamber of Deputies of the Parliament of the Czech Republic, to forward this resolution via the Speaker of the Chamber of Deputies to the Government of the Czech Republic, to the President of the Senate, to the President of the European Parliament, to the President of the Council of the EU and to the President of the European Commission.